

“No ens posem cap límit”

Futbol. 3a divisió. L'Olot ambiciona l'ascens i té clar que la segona B hauria de ser una categoria de pas. El president, Joan Agustí, diu que l'èxit del projecte va lligat a la implicació de la comarca

A la Unió Esportiva Olot, l'equip i el club caminen amb el pas decidit, mirant sempre al davant i marcant-se reptes cada cop més ambiciosos. Va costar el que no està escrit desempallegar-se de la primera territorial, que es va entrossar durant quatre llargues temporades. Però des del curs 2008/09 fins a l'actual l'Olot ha posat la directa –quatre ascensos en cinc anys–, és l'actual líder de tercera i no té cap voluntat de posar el fre de mà. Al contrari.

Joan Agustí, fill d'expresident, lidera un projecte que va més enllà de situar el primer equip en una dimensió desconeguda (el sostre de l'Olot, fundat fa 92 anys, és la tercera divisió). “La idea és generar il·lusió pel futbol a la comarca. I el vehicle per assolir-ho és el model que intentem implantar, no només en el primer equip, sinó també en el planter. Volem fer un futbol atractiu perquè la gent s'enganxi a l'Olot, s'hi identifiqui i s'hi arrelli”, exposa. Dionís Cros, vicepresident i cap visible de l'àrea esportiva, hi afegeix: “I, si és possible, amb jugadors de casa, que se senten més identificats amb el club.”

Ja fa vuit anys que Joan Agustí i el seu equip directiu van agafar les regnes del club. “Sóc aquí pel meu pare. Perquè sé que si ell hagués estat aquí, no hauria permès que això hagués caigut. I, personalment, m'hauria fet molta vergonya que hagués desaparegut el futbol.” De fet, Dionís Cros va recordar que l'estima pel club a calcs Agustí ve de família. “Cada vegada que l'Olot corria perill d'enfonsar-se, anaven a buscar Joan Agustí pare perquè l'aixequés. I no va ser ni una ni dues vegades”, exposa.

La segona divisió Ni Agustí ni Cros no amaguen que el repte d'aquest any –l'ascens a segona B– no és el final del trajecte. “Sabem que és una categoria ruïnosa. Quan hi siguem, si hi som, haurem de valorar si hem de fer un equip per mantenir-nos-hi o un altre per pujar”, diu Cros. Agustí va més enllà: “La categoria més barata del futbol espanyol és la primera divisió, però és inassumible. I després ja ve la segona divisió A. Són categories en què et donen cèntims per participar-hi. Si som capaços de generar il·lusió, no posarem límits a les nostres ambicions.” El president destaca que la directiva té capacitat per gestionar recursos. “Conduïm l'Olot amb la dedicació d'un club de barri però amb la seriositat d'un projecte rigorós que produeix, com a màxim, diferències d'un 2% entre ingressos i despeses. Si es fan les coses bé, no han de costar cèntims. I si surten malament, ens en responsabilitzem.” El club cobreix amb ingressos d'activitat la meitat del pressupost.

Agustí defensa els projectes a llarg termini –“si el Grup Manxa [la seva empresa] canviés el consell d'administració cada cinc anys, en comptes de subministraments industrials i ferros potser ara estariem fent pintura i cortines”– i amb participació múltiple: “Perquè això funcioni ha de ser una cosa compartida per molta gent, amb petites aportacions i sobretot molt de treball. No se'ns acut anar a buscar algú que hi posi 300.000 euros.”

Amb la fase d'ascens gairebé assegurada –el cinquè està situat 17 punts per sota–, l'objectiu és el títol. “Et dona més possibilitats de pujar, però fins que no siguem a segona B no ens hi veurem”, assegura Cros. Si s'assoleix l'èxit, l'objectiu següent serà activar la comarca. “Hem de buscar que cada cap de setmana que l'Olot jugui a casa tinguem 300 aficionats del rival que visitin la Garrotxa”, hi afegeix Agustí.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 14-03-2013 Pàgina 24

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/8-esports/52-futbol-catala/627855-no-ens-posem-cap-limit.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss